

2026
October
1–3

INTERNATIONAL FESTIVAL

Mikrofest Vilnius 2026

LITHUANIAN
ACADEMY OF
MUSIC AND THEATRE

LIETUVOS
KULTŪROS
TARYBA

WOD
WEST-ÖSTLICHER
DIVAN · SALZBURG

**Festivalis „Mikrofest Vilnius 2026“
Mikrofest Vilnius 2026**

**2026 m. spalio 1–3 d.
1–3 October 2026**

Spalio 1 d., ketvirtadienis | Thursday, 1 October
LMTA Balkono teatras | LMTA Balcony Theatre

18:30

Koncertas–dirbtuvės „Atgal į ketvirtatonio fortepijono ateitį: akustinių ketvirtatonių rezonansų tyrinėjimas“ | Concert–workshop *Back to the Future of the Quarter-Tone Piano: Exploring Acoustic Quarter-Tone Resonances*

Elisa Järvi (disklavyras, Suomija | Disklavier, Finland)

Šio vakaro koncerte nauju akustiniu formatu pristatomas ketvirtatonio fortepijono repertuaras iš Elisos Järvi albumo „In Tune–Tune In!“ („SibaRecords“, 2025 m.). Pasitelkus „Yamaha Disklavier“ technologiją, šie kūriniai pirmą kartą suskambės akustiniu skambesiu.

Programa atliekama dviem fortepijonais, o MIDI redagavo Kaj Mäki-Ullakko. Pirminius įrašus E. Järvi atliko naudodama suomišką ketvirtatonio fortepijono klaviatūrą, leidžiančią mikrotoninį repertuarą akustiškai atlikti dviem instrumentais.

This evening's concert presents, in a new acoustic format, the quarter-tone piano repertoire featured on Elisa Järvi's album *In Tune – Tune In!* (SibaRecords, 2025). For the first time, these works can be experienced acoustically using Yamaha Disklavier technology.

The programme is realised on two pianos, with MIDI edited by Kaj Mäki-Ullakko. The original performances were recorded by Elisa Järvi using the Finnish quarter-tone piano keyboard, allowing this microtonal repertoire to be realised acoustically on two pianos.

Programa | Programme

Charles Ives (1874–1954)

„Trijų ketvirtatonių pjesės“ (1923–24)

Three Quarter-Tone Pieces (1923–24)

I. Largo, very slowly

Ivan Wyschnegradsky (1893–1979)

„24 preliudai ketvirtatonių sistemoje“ Op. 22 (1934, red. 1960–70)

Twenty-four Preludes in the Quarter-Tone System Op. 22 (1934, rev. 1960–70)

I. Presto

III.

Tui St. George-Tucker (1924–2004)

„Mažos pjesės ketvirtatoniui fortepijonui“ (1972)

Little Pieces for Quateritone Piano (1972)

Andante, with great clarity

Moderato

Allegro non troppo

Allegro moderato

Hannu Pohjannoro (g. 1963 | b. 1963)

„Šviesos šešėliai“ (šeši preliudai ketvirtatoniui fortepijonui)

Shadows of Light (Six Preludes for Quarter-Tone Piano) (2016–17)

I. Andante espressivo

II. Calmo

III. Vivace, energico

IV.

V. Lento

VI. Lento

Lauri Mäntysaari (g. 1982 | b. 1982)

„Trys paukščių skrydžio įspūdžiai“ ketvirtatoniui fortepijonui (2019–22)

Three Birdflight Impressions for Quarter-Tone Piano (2019–22)

I. Woodcock, roding

II. Barn Owl, emerging from the dark

III. The Great Migration

20:00

Paskaita–atvira laboratorija „Tarp klavišo ir kodo“

Lecture–Open Lab *Between the Key and the Code*

Julija Vingelė, Mantautas Krukauskas (Lietuva | Lithuania)

Mantauto Krukausko ir Julijos Vingelės paskaitoje–atviroje laboratorijoje disk-lavyras tampa kūrybinio eksperimento erdve, kurioje susitinka akustinis fortepijono skambesys, skaitmeninės technologijos ir gyvas atlikimas. Menininkai dalijasi savo kūrybine patirtimi ir pristato skirtingus darbo su instrumentu būdus, pasakojimą papildydami gyvai atliekamais muzikos fragmentais.

Susitikimo metu disk-lavyras atsiskleidžia ne tik kaip technologinių galimybių išplėstas fortepijonas, bet ir kaip savarankiškas kūrybinis partneris, atveriantis naujus santykius tarp atlikėjo, kompozitoriaus ir instrumento. Improvizacijos ir kompozicijos kontekste tyrinėjamas jo garsinis potencialas, technologijos įtaka kūrybiniam sprendimams ir naujos muzikinės sąveikos formos.

In the lecture–open laboratory led by Mantautas Krukauskas and Julija Vingelė, the Disklavier becomes a space for creative experimentation, bringing together the acoustic sound of the piano, digital technologies and live performance. The artists share their creative experience and present different approaches to working with the instrument, illustrating their verbal presentation with excerpts of live music.

During the event, the Disklavier emerges not only as a piano enhanced by technological possibilities. It becomes a creative partner in its own right, opening up new relationships between the performer, composer and instrument. Through improvisation and composition, the artists explore the sonic potential, the influence of technology on creative decisions, and new forms of musical interaction.

Spalio 2 d., penktadienis | Friday, 2 October
LMTA Balkono teatras | LMTA Balcony Theatre

18:00

„Netemperuotų garsų pasaulis: Arabų maqam, improvizacija ir sufijų tradicija“
The World of Untempered Sounds: Arabic Maqam, Improvisation and the Sufi Tradition

Paskaita–improvizacija | Lecture–Improvisation

Hossam Mahmoud (ūdas; Egiptas, Austrija | Oud; Egypt, Austria),
Frank Stadler (smuikas, Austrija | Violin, Austria)

- Kodėl nėra vieningos senovės ir klasikinės arabų muzikos užrašymo sistemos?
- Kodėl nėra susiformavusios šios muzikos mokyklos?
- Kodėl žodinė tradicija gali būti įtaigesnė už įprastą muzikos notaciją?
- Kaip įtikinamai interpretuoti netemperuotą muziką?

Į šiuos ir kitus klausimus bus atsakyta paskaitoje, kurią iliustruos garso įrašai bei gyvi smuiko ir arabų styginio instrumento – ūdo – garsai.

- Why is there no clear notation for ancient and classical Arabic music?
- Why is there no established school of this music?
- Why can oral tradition be more compelling than conventional musical notation?
- How can untempered music be interpreted convincingly?

These and other questions will be addressed in the lecture, illustrated with audio recordings and live performances on the violin and the oud, an Arabic stringed instrument.

Filmo peržiūra | Film Screening

„Al Gazulea – transformacijos mokykla“ (Egiptas), režisierė Nancy Kamal (Egiptas)
Al Gazulea – School of Transfiguration, director Nancy Kamal (Egypt)

Pasaulinė premjera: DAS KINO, Zalcburgas – 2026 m. spalio 7 d.
World Premiere: DAS KINO, Salzburg – 7 October 2026

Šiame, pusantrų metų filmuotame, dokumentiniame filme režisierė Nancy Kamal daugiau nei tūkstančio kilometrų kelionėje per dykumą ir atokius kaimus seka paskui Egipto sufijų broliją „Al Gazoulea“. Kamera leidžia iš arti pažvelgti į bendruomenę, kurios kasdienybė ir dvasinės praktikos pašaliečio akiai yra retai matomos.

Meilė, mirtis, gyvenimas, muzika ir poezija – penkios pagrindinės šios kelionės ir filmo temos. Per ritualus, muziką, bendruomenės narių pasakojimus ir kasdienės akimirkas filme atskleidžiama šios brolijos istorija, religinės tradicijos, žmonių tarpusavio ryšiai, bei santykis su tikėjimu ir už bendruomenės ribų esančiu pasauliu.

Šis filmas – ne tik mažai žinomos bendruomenės gyvenimo liudijimas, bet ir intymus portretas, kuriame fizinė kelionė per Egipto kraštovaizdį persipina su vidinės transformacijos paieškomis. Čia muzika ir poezija nėra tik pasakojimą lydintys elementai – tai neatsiejama ritualinės patirties ir bendruomenės gyvenimo dalis.

In this documentary, filmed over a year and a half, director Nancy Kamal follows the Egyptian Sufi order Al Gazoulea on an extraordinary journey of more than one thousand kilometres across the desert and through remote villages. The camera offers a close look at a community whose daily life and spiritual practices are rarely visible to outsiders.

Love, death, life, music and poetry are the five central themes of this journey and the film. Through rituals, music, community members' stories and everyday moments, the film reveals not only the Sufi order's history and spiritual traditions, but also the bonds among the people, their relationship to faith and their connection to the world beyond the community.

The film is not merely a record of a little-known community, but also an intimate portrait, in which the physical journey through the Egyptian landscape is intertwined with the search for inner and spiritual transformation. Here, music and poetry are not just elements accompanying the narrative: they are an integral part of the ritual experience and community life.

Idėja | Concept: Hossam Mahmoud

Prodiuseriai | Produced by: WØD, Hossam Mahmoud, Frank Stadler

Operatorius | Cinematographer: Nabil Samier

Garsas | Sound Director: Andreas Fischer

Spalio 3 d., šeštadienis | Saturday, 3 October
LMTA Balkono teatras | LMTA Balcony Theatre

14:00

Juhani Nuorvalos (Sibelijaus muzikos akademija, Uniarts Helsinki) kūrybinės dirbtuvės | Creative workshop by Juhani Nuorvala (Sibelius Academy of Music, Uniarts Helsinki)

Seminaras supažindins dalyvius su muzikos instrumentų derinimo teorijos pagrindais bei 72 tonų lygiąja temperacija (72-EDO) – sistema, kurioje oktava dalijama į 72 lygias dalis, taip sukuriant kur kas smulkesnį intervalų spektrą nei įprastoje 12 tonų lygiojoje temperacijoje. Ypatingas dėmesys bus skiriamas šios sistemos skambesio ypatybėms bei jos pritaikymui grojant ekmeliniais vargonais, taip pat kompozicijoje ir improvizacijoje.

Teorinę seminaro dalį papildys praktinė veikla su ekmeliniais vargonais: garso demonstravimas, įdėmus mikrintervalų klausymasis, ir eksperimentavimas su įvairiais garsų deriniais. Dalyviai patirs, kaip 72-EDO sistema praplečia įprastą garsų ir intervalų diapazoną, bei atras naujas raiškos galimybes, kurias ši sistema suteikia atlikėjams, kompozitoriams, ir improvizacijos meistrams.

The workshop will introduce participants to the fundamentals of musical instrument tuning theory and the 72-tone equal temperament (72-EDO) system, a system that divides the octave into 72 equal parts, offering a much finer spectrum of intervals than the conventional 12-tone equal temperament. The workshop will focus on the sonic properties of this system and its applications in Ekmelic organ performance, composition and improvisation.

The theoretical part of the workshop will be complemented by hands-on work with the Ekmelic organ including demonstrations of its sound, close listening to micro-intervals and experimentation with different sound combinations. Participants will experience first-hand how the 72-EDO system expands the conventional range of sounds and intervals and discover the new expressive possibilities it offers performers, improvisers and composers.

17:00

Lietuvos ir užsienio kompozitorių premjeros ekmeliniais vargonams 2026
Lithuanian and Foreign Composers' Premieres for the Ekmelic Organ 2026

Julija Vingelė (ekmeliniai vargonai, Lietuva | Ekmelic organ, Lithuania)
Paula Bagotyriūtė (ekmeliniai vargonai, Lietuva | Ekmelic organ, Lithuania)
Neringa Valuntonytė (ekmeliniai vargonai, Lietuva | Ekmelic organ, Lithuania)
Elisa Järvi (fortepijonas, Suomija | Piano, Finland)
Agustín Castilla-Ávila (elektrinė gitara; Ispanija, Austrija | Electric guitar; Spain, Austria)
Frank Stadler (smuikas, Austrija | Violin, Austria)

Programa | Programme

Mykolas Natalevičius (g. 1985 | b. 1985)
„Projektas 658“ ekmeliniais vargonams (2026)
Project 658 for Ekmelic Organ (2026)

Božena Čiurlionienė (g. 1988 | b. 1988)
„Pati tvarka yra harmonija“ ekmeliniais vargonams ir garso takeliui (2026)
Order Itself is Harmony for Ekmelic Organ and Soundtrack (2026)

Juhani Nuorvala (g. 1961 | b. 1961)
„Siuita 72“ ekmeliniais vargonams ir smuikui (2026)
Suite 72 for Ekmelic organ and Violin (2026)

Juhani Nuorvala (g. 1961 | b. 1961)
„Preludą 36“ ekmeliniais vargonams ir fortepijonui (2025–2026)
Prelude 36 for Ekmelic organ and Piano (2025–2026)

Rytis Mažulis (g. 1961 | b. 1961)
„Modulamen“ ekmeliniais vargonams (2026)
Modulamen for Ekmelic Organ (2026)

Agustín Castilla-Ávila (g. 1974 | b. 1974)

„Smėlis ir putos“ ekmeliniams vargonams ir elektrinei gitarai (2026)

Sand and Foam for Ekmelic Organ and Electric Guitar (2026)

Vytautas Germanavičius (g. 1969 | b. 1969)

„72- šviesos atspalviai“ ekmeliniams vargonams (2026)

72- Shades of Light for Ekmelic Organ (2026)

45 metus Zalcburgo Mozarteum universitete praleidę ekmeliniai vargonai pradeda naują savo istorijos etapą Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje Vilniuje. Koncerte pirmą kartą skambės septynios šešių kompozitorių kompozicijos, sukurtos specialiai festivaliui „Mikrofest“ ir šiam išskirtiniam instrumentui.

Naujuose kūriniuose kompozitoriai skirtingais būdais tyrinėja ekmelinį vargonų garsinį ir konstrukcinį potencialą – mikrointervalus ir derinimo sistemas, neįprastos notacijos sprendimus bei trijų manualų suteikiamas galimybes. Programoje susitinka ketvirtatoniai, šeštatoniai ir dvyliktatoniai, 36 ir 72 lygių oktavos dalijimo sistemos bei skirtingi mikrotoninės harmonijos principai. Šalia jų atsiranda lietuvių liaudies dainų ir citatos iš anksčiau sukurtų kūrinių, mezgančios dialogą tarp skirtingų muzikinių tradicijų ir šiandienos mikrotoninės kūrybos.

Svarbi programos dalis – ekmelinį vargonų dialogas su kitais instrumentais. Vienuose kūriniuose jų skambesys susilieja su elektrine gitara, kituose – su smuiku ar fortepijonu. Kompozitoriai tyrinėja instrumento rezonansą, ilgai tęsiamų sąskambių ir tylos santykį, klasterius bei subtilius garsų aukščio pokyčius. Mikrotonalumas čia atsiskleidžia ne tik kaip derinimo sistema, bet ir kaip priemonė kurti skirtingas garsines erdves, faktūras ir dramaturgiją.

Septyni nauji kūriniai kviečia išgirsti ekmelinius vargonus iš skirtingų perspektyvų – nuo subtiliausių mikrointervalinių poslinkių iki tankių sąskambių, nuo solinio instrumento iki dialogo su kitais atlikėjais. Kartu koncertas žymi naują instrumento istorijos etapą: po 45 metų Zalcburge ekmeliniai vargonai savo garsines ir kūrybines galimybes atveria Vilniuje.

After forty-five years at the Mozarteum University in Salzburg, the Ekmelic organ begins a new chapter in its history at the Lithuanian Academy of Music and Theatre in Vilnius. For the first time, the concert will feature seven compositions by six composers, all written especially for the Mikrofest festival and for this exceptional instrument.

In the new works, the composers explore the sonic and structural potential of the Ekmelic organ in various ways – through microintervals and tuning systems, unconventional approaches to notation and the possibilities offered by the three manuals of the Ekmelic organ. The programme brings together quarter-tones, sixth-tones and twelfth-tones, systems that divide the octave into 36 and 72 equal parts, and various principles of microtonal harmony. These are accompanied by Lithuanian folk harmonies and quotations from earlier works, forging connections between different musical traditions and contemporary microtonal music.

An important part of the programme is the dialogue between the Ekmelic organ and other instruments. In some works, the organ's sound blends with that of an electric guitar, in others with that of a violin or piano. The composers explore the resonance of the instrument, the relationship between long-sustained sonorities and silence, clusters and subtle changes in pitch. Here, microtonality emerges not only as a tuning system but also as a means of creating sonic spaces, textures and musical dramaturgy.

Seven new works invite the listener to experience the Ekmelic organ from different perspectives – from the most subtle microintervallic shifts to dense sonorities, and from its role as a solo instrument to its dialogue with other performers. At the same time, the concert marks a new chapter in the history of the instrument: after forty-five years in Salzburg, the Ekmelic organ now reveals its sonic and creative potential in Vilnius.

LMTA Didžioji salė | LMTA Great Hall

19:00

Franko Stadlerio rečitalis „Senovės ir Naujojo pasaulių aidai: mikrotoninė smuiko kelionė“ | *Echoes of Ancient and New Worlds: A Microtonal Violin Journey*
Recital by Frank Stadler

Frank Stadler (smuikas, Austrija | Violin, Austria)

Julija Vingelė (fortepijonas, Lietuva | Piano, Lithuania)

Agustín Castilla-Ávila (gitarą; Ispanija, Austrija | Guitar; Spain, Austria)

Hossam Mahmoud (ūdai; Egiptas, Austrija | Oud; Egypt, Austria)

Programa | Programme

Ulf-Dieter Soyka (g. 1954 | b.1954)

„Alien-Mikroetüden“ Op. 2/77 smuikui ir fortepijonui (2021)

Alien-Mikroetüden Op. 2/77 for Violin and Piano (2021)

18. *Ningal*

13. *Shignami*

21. *Myra*

Tomaž Svete (g. 1956 | b.1956)

„Šešios sonatos“ smuikui solo (2018) | *Sechs Sonaten* for solo Violin (2018)

Sonata No. 2, Silhouettes

Agustin Castilla-Ávila (g. 1974 | b.1974)

„Ikalinta muzika II“ smuikui ir gitarai (2004)

Caged Music II for Violin and Guitar (2004)

Hossam Mahmoud (g. 1965 | b. 1965)

„Jaunimo vadovas po piramides“ smuikui solo (2025)

The Young Person's Guide to the Pyramids for Solo Violin (2025)

Vytautas Germanavičius (g. 1969 | b. 1969)

„Lietuviška daina“ smuikui solo (2026) | *Litauisches Lied* for Solo Violin (2026)

Hossam Mahmoud (g. 1965 | b. 1965)

„Tyrumo kvėpavimas“ smuikui solo ir ūdui (2026)

Atem der Reinheit Solo Violin and Oud (2026)

Rečitalyje bus gilinamasi į įvairius požiūrius į mikrotonumą, intonaciją ir muzikos klausymąsi. Franko Stadlerio susidomėjimas šiais klausimais prasidėjo dar studijų metais Zalcburgo Mozarteumo universitete. Profesoriaus dr. Horsto-Peterio Hessės vedamame mikrotoninės klausos lavinimo kurse (*Feinstufen-Gehörbildung*) F. Stadleris susipažino su 72 tonų vargonais – instrumentu, leidžiančiu ypač diferencijuoti suvokti tono aukštį. Šis koncertas F. Stadleriui bus ypatingas, nes jis pirmą kartą atliks kūrinių smuikui ir tikrai nepaprastam instrumentui – 72 tonų vargonams.

H. P. Hessės dėstymas, apėmęs rytietiškas tonų sistemas, muzikos psichologijos ir klausos fiziologijos aspektus, supažindino F. Stadlerį su muzikinėmis sistemomis, esančiomis už europietiškosios tradicijos ribų, ir paskatino iškelti esminį klausimą, vis dar darantį įtaką jo meninei praktikai: kiek tai, kaip girdime muziką, yra suformuota mūsų kultūrinio fono, muzikinio išsilavinimo ir klausymosi įpročių?

F. Stadleriui, kaip smuikininkui, tampa vis labiau akivaizdu, kad net ir Vakarų klasikinėje tradicijoje nėra vienos, absoliučios „teisingos“ intonacijos sampratos. Baroko muzikos atlikėjai gali skirtingai vertinti toną nei romantizmo tradicijos suformuoti smuikininkai, o XX amžiaus žydai išplėtojo savitą grojimo smuiku išraiškos kalbą. Net styginių kvartetai, atliekantys tą patį repertuarą, gali atskleisti stebėtinai skirtingas intonacijos sampratas: kontrastuojantys „Quatuor Mosaïques“ ir „Guarneri Quartet“ požiūriai – puikus to pavyzdys.

Šioje programoje minėtos įžvalgos susiejamos su tradicinėmis muzikos kultūromis bei joms būdingu požiūriu į garso aukštį, bei su šiuolaikinių kompozitorių kūryba. Dar vieną perspektyvą atvers egiptiečių kompozitoriaus, kurio muzikinė patirtis apima tiek arabų, tiek Europos tradicijas, kūriniai.

F. Stadlerio sąlytis su arabų muzika pakeitė jo paties klausymosi įpročius. Kitokia toninė kalba ilgainiui pakeičia intervalų, melodijos krypties, įtampos bei jos išsprendimo suvokimą. Tokiu būdu šiame rečitalyje į mikrotonumą žvelgiama ne tik kaip į smulkiai suskirstytą garso aukščių sistemą, bet ir kaip į platesnį muzikinės klausos formavimosi bei transformacijos tyrimą, susiduriant su skirtingomis muzikos tradicijomis ir intonacijos sampratomis.

This recital explores different approaches to microtonality, intonation, and musical perception. Frank Stadler's interest in these questions dates back to his student years at the Mozarteum University Salzburg. In Professor Dr. Horst-Peter Hesse's course in microtonal ear training (*Feinstufen-Gehörbildung*), Stadler became familiar with the 72-tone organ, an instrument that enables an exceptionally differentiated perception of pitch. This concert, therefore, marks a special occasion for Stadler: for the first time, he will perform a work for violin and 72-tone organ, this remarkable instrument.

Hesse's teaching also encompassed oriental tonal systems, as well as aspects of music psychology and auditory physiology. These subjects introduced Stadler to musical systems beyond the European tradition and prompted a fundamental question

that continues to inform his artistic practice: to what extent is the way we hear shaped by cultural background, musical education and listening habits?

As a violinist, Stadler has become increasingly aware that even within the Western classical tradition there is no single, absolute concept of “correct” intonation. Baroque musicians may approach pitch differently from violinists shaped by the Romantic tradition, while the Jewish violin tradition of the twentieth century developed its own distinctive expressive language. Even string quartets can reveal strikingly different concepts of intonation when performing the same repertoire – as demonstrated, for example, by the contrasting approaches of the Quatuor Mosaïques and the Guarneri Quartet.

The programme places these observations into dialogue with traditional musical cultures and their characteristic approaches to pitch, as well as with contemporary composition. A further perspective comes from the music of an Egyptian composer whose musical background encompasses both Arabic and European traditions.

Stadler’s own engagement with Arabic music has also transformed the way he listens. Encountering another tonal language can gradually reshape one’s perception of intervals, melodic direction, tension and resolution. In this way, the recital approaches microtonality not merely as a system of finely divided pitches but as a broader exploration of how musical hearing is formed, challenged and transformed through encounters with different musical traditions and concepts of intonation.

Kūrinių anotacijos | Programme Notes

Vytautas Germanavičius

„72- šviesos atspalviai“ | 72- *Shades of Light*

Kūrinio garsinę struktūrą sudaro dvi lietuvių liaudies dainos „Vaikščiojo tėvulis“ dermės, nutolusios viena nuo kitos kvintos intervalu. Iš jų suformuota penkių tonų lygios temperacijos dermė, kuri chromatiškai išplečiama ketvirtatoniais, šeštatoniais ir dvyliktatoniais. Taip pat suformuota antroji pentatoninė šeštatonų dermė, chromatiškai papildyta dvyliktatoniais.

Pirmojoje kūrinio dalyje mikrotoninių garsų klasteris nuolat kinta, judėdamas skirtingomis kryptimis dešinėje ir kairėje rankose. Antrojoje dalyje išryškėja likę šeštatoniai ir dvyliktatoniai, kurie kūrinio pabaigoje susilieja į naują *tutti* klasterį, paliekantį palaipsniui tirpstantį akordą.

Tai muzikinis perėjimas nuo statiško architektūrinio apšvietimo, įkūnyto 12-TET, prie dinamiško, nuolat kintančio šviesos žaismo miške lapų viršūnėse, kur kiekvienas mažiausias vėjo gūsis (šeštatonis ar dvyliktatonis) keičia šešėlio ir šviesos santykį.

The sonic structure of the work consists of two scales derived from the Lithuanian folk song *Vaikščiojo tėvulis* (*Beloved Father was Walking About*), set a perfect fifth apart. These form a five-tone equal-tempered scale, which is chromatically expanded with quarter-tones, sixth-tones and twelfth-tones. A second pentatonic sixth-tone scale is also formed and chromatically expanded with twelfth-tones. In the first section of the piece, the cluster of microtonal pitches constantly shifts, moving in different directions in the right and left hands. In the second section, the remaining sixth-tones and twelfth-tones come to the fore, merging at the end of the piece into a new tutti cluster that leaves behind a gradually fading chord. This is a musical transition from the static, architectural lighting embodied in 12-TET to the dynamic, constantly changing play of light in the forest canopy, where even the slightest gust of wind (a sixth- or a twelfth-tone) alters the balance between shadow and light.

Juhani Nuorvala

„Siuita 72“ | *Suite 72*

„Suite 72“ – trečioji Juhani Nuorvalos siuita, skirta mikrotoniniams klavišiniams instrumentams. Siuita „Suite 22“ (2021 m.), kurioje taikomas oktavos dalijimas į 22 lygias dalis (22-EDO), buvo parašyta Elisos Järvi ketvirtatonių klavišiniam instrumentui Sibeliaus akademijoje. Siuita „Suite 36“ (2025 m.), paremta 36-EDO sistema, skirta „Lumatone“ ir fortepijonui. Pastarasis instrumentas derinamas standartiniu būdu (36-EDO sistemos dalis). Ne visa naujosios siuitos „Suite 72“, skirtos smuikui ir ekmeliniams vargonams, muzika parašyta 72-EDO sistema: dalis jos sukurta naudojant 36-EDO sistemą, kuri yra 72-EDO sistemos dalis ir kartu – pagrindinis vargonų derinimo būdas.

72-EDO puikiai atitinka 11-osios ribos grynąją intonaciją – derinimo sistemą, pagrįstą grynaisiais intervalais, išvestais iš obertonų serijos, įskaitant penktąją, septintąją ir vienuoliktąją harmonikas. Didžiosios dalies kūrinių harmoninė kalba remiasi šia sistema. Melodijose dažnai naudojamas vadinamasis „slendric“ temperamentas arba gama, kurioje tobulą kvintą sudaro trys lygios dalys.

Šeši siuitos kūriniai pasižymi skirtingu charakteriu: čia skamba tiek šokių, tiek lyrinio pobūdžio muzika. Vienas iš kūrinių – „Bene quondam dociles“ – yra mikrotoninė XVI a. suomiškos dainos aranžuotė iš rinkinio „*Piae cantiones*“. Kaip ir visos šio ankstyvuoju katalikiškuoju laikotarpiu sukurto rinkinio dainos, šioji frygiškosios dermės melodija gimė viduramžiais. Ji taip „apsėdo“ kompozitorių Juhani Nuorvalą, kad savo kūriniuose jis ją panaudoja jau ketvirtą ar penktą kartą!

Suite 72 is Juhani Nuorvala's third suite for microtonal keyboards. *Suite 22* (2021), which uses twenty-two equal divisions of the octave (22-EDO), was written for Elisa Järvi's quarter-tone keyboard at the Sibelius Academy. *Suite 36* (2025), in 36-EDO, is scored for Lumatone and piano, with the latter instrument in standard tuning (a subset of 36-EDO). Not all the music in the new *Suite 72* for violin and Ekmelic organ is in 72-EDO: some of it is in 36-EDO, which is itself a subset of 72-EDO and is also the default tuning of the organ.

72-EDO provides an excellent approximation of 11-limit just intonation, a tuning system based on pure intervals derived from the overtone series, including the fifth, seventh and eleventh harmonics. Much of the harmonic language of the pieces is based on this system. The melodies often make use of the *slendric* temperament or scale, in

which the perfect fifth is divided into three equal parts.

The six pieces of the *Suite 72* vary in character: there is both dance-like and lyrical music. One of the pieces, *Bene quondam dociles*, is a microtonal arrangement of a song from the Finnish sixteenth-century collection *Piae cantiones*. Like all the songs in this early collection from the Catholic period, this beautiful tune in the Phrygian mode is of medieval origin. It has become an obsession for Juhani: this is the fourth or fifth time he has used it!

Juhani Nuorvala

„Preljudas 36“ | *Prelude 36*

36 garsų lygioji temperacija yra standartinė ekmelinų vargonų derinimo sistema. Naudodamas šią sistemą sukūriau „Suite 36“, skirtą „Lumatone“ ir fortepijonui. „Lumatone“ – tai mikrotoninis klavišinis instrumentas, o fortepijonas derinamas standartiniu būdu; visi dvylika jo garsų taip pat yra tarp trisdešimt šešių „Lumatone“ garsų. Ekmelinų vargonų ir „Lumatone“ klavišų išdėstymas labai skiriasi. Tačiau dar kartą peržiūrėjęs siuitą supratau, kad „Lumatone“ skirtą preliudo partiją būtų galima gana sėkmingai atlikti vargonais. „Prelude 36“ yra pirmosios „Suite 36“ dalies aranžuotė.

Thirty-six-tone equal temperament is the default tuning of the Ekmelic organ. Juhani Nuorvala had already written a piece in this tuning, *Suite 36*, for Lumatone and piano. The Lumatone is a microtonal keyboard, while the piano is in standard tuning, with all twelve of its notes also present among the Lumatone's thirty-six. The key layouts of the Ekmelic organ and the Lumatone are very different. But Nuorvala looked again at the *Suite* and saw that the Lumatone part of the *Prelude* would be quite playable on the organ. *Prelude 36* is an arrangement of the first movement of *Suite 36*.

Božena Čiurlionienė

„Pati tvarka yra harmonija“ | *Order Itself is Harmony*

Kūrinys „Pati tvarka yra harmonija“ nagrinėja rezonanso, tylos ir muzikinio laiko tarpusavio ryšį. Įkvėptas pitagoriškosios harmonijos kaip tvarkos principo sampratos, kūrinys plėtojamas per ilgai trunkančius garsinius sąskambius, kuriuos skiria tylos akimirkos, leidžiančios natūraliam vargonų rezonansui formuoti muzikinę tėkmę. Užtuot plėtojusi melodines ar vystomasias struktūras, kompozicija pristato harmoniją

kaip nenutrūkstamą būseną, kurioje garsas ir tylą egzistuoja greta, kviesdama klausytoją apmąstyti laipsnišką tvarkos atsiradimą pačiame klausymosi procese.

Order Itself is Harmony explores the relationship between resonance, silence, and musical time. Inspired by the Pythagorean understanding of harmony as a principle of order, the work unfolds through sustained sonorities separated by moments of silence, allowing the organ's natural resonance to shape the musical discourse. Rather than pursuing melodic or developmental processes, the composition presents harmony as a continuous state in which sound and silence coexist, inviting the listener to contemplate the gradual emergence of order through the act of listening.

Rytis Mažulis

„Modulamen“ | *Modulamen*

Šios pjesės pavadinimui yra paimtas lotyniškas žodis iš XX a. traktato apie organumą (*modulamen* – giedojimas, muzikos komponavimas, pagaliau – melodija). Mažulis mėgino pažvelgti į šį universalų muzikos parametą, pridėdamas labai mažas aukščių ir trukmių alteracijas. Piešinių ir segmentų cikliškas kartojimas išlieka esminiu plėtojimo laike principu, tačiau kompozitorius vengė tikslaus „copy-paste“, ieškodamas įdomesnių niuansų ir mikro-pasikeitimų. Kūrinio trukmė gali svyruoti, priklausomai nuo pasirinkto tempo – apie 8–9 minutes.

The title of the piece is derived from a Latin term found in a tenth-century treatise on organum (*modulamen* – singing, musical composition and, ultimately, melody). Mažulis tries to explore this universal musical parameter through minute alterations of pitch and duration. The cyclical repetition of patterns and segments remains the essential principle of development over time, but the composer avoids exact copy-and-paste repetition, seeking subtler nuances and micro-transformations. The duration of the piece may vary depending on the chosen tempo and is approximately 8–9 minutes.

Agustín Castilla-Ávila

„Smėlis ir puta“ | *Sand and Foam*

Ši meditacinio pobūdžio kompozicija, sukurta pagal to paties pavadinimo Chalilio Džibrano eilėraštį. Gitaros harmonikų kuriama atmosfera derinama su ryškiu

vargonų vaidmeniu, kuris vidurinėje dalyje įveda melodinę seką, išliekančią beveik iki pat kompozicijos pabaigos.

The piece is based on Kahlil Gibran's poem of the same title and has a meditative character. The atmosphere created by the guitar harmonics is combined with the prominent role of the organ, which brings a row in the middle section that continues almost until the end of the composition.

Mykolas Natalevičius

„Projektas 658“ | *Project 658*

Kūrinys pavadintas pagal Projektą 658. Tai pirmąjį Sovietų Sąjungos branduolinį povandeninį laivą K-19 sukūrusio projekto kodinis pavadinimas. 1958–1960 m. pastatytas laivas buvo 114 metrų ilgio, turėjo du branduolinius reaktorus ir gabeno branduolines balistines raketas. Jo technologinius pasiekimus aptemdė įvairių katastrofų seka: nelaimingi atsitikimai statybų metu, jūreivio žūtis įkraunant raketą, 1961 m. reaktoriaus avarija, susidūrimas su amerikiečių povandeniniu laivu USS Gato, gaisras ir tragiška elektros avarija 1982 m. Dėl daugybės nelaimių šis povandeninis laivas gavo pravarde „Hirošima“. Visos šios nelaimės nusinešė daugiau nei penkiasdešimt gyvybių, net neįskaitant papildomų, su radiacija susijusių, aukų skaičiaus. K-19 liko tarnyboje iki 1990 m. Kūrinyje ši tragedijų seka pateikiama kaip žmogaus didvyriškumo metafora, susipynusi su karo absurdu, Sovietų Sąjungos pramonės standartais ir karo mašinos abejingumu žmogaus gyvybei. Jūreiviai gavo mirtiną radiacijos dozę, atliko improvizuotus avarinius remontus ir žuvo gelbėdami kitus. Jų drąsa palaikė sistemą, kurios tikslas buvo sunaikinti daugybės žmonių gyvybes. Institucinis slaptumas dar labiau padidino jų kančias: radiacinė liga buvo slepiama po kita medicinine diagnoze, o visos tragedijos dešimtmečius gaubė paslaptis. Kai kurios kūrinio dalys metaforiškai vaizduoja šaltas vandenyno gelmes, nematomą, mirtiną spinduliuotę, aštrų, veriantį skausmo intensyvumą ir ryškų, bauginantį, chaotišką, tačiau ritmišką Geigerio skaitiklio garsą.

The piece takes its title from Project 658, the designation for K-19, the Soviet Union's first nuclear-powered ballistic-missile submarine. Built between 1958 and 1960, the 114-metre vessel was equipped with two nuclear reactors and carried nuclear ballistic missiles. Its technological ambition was shadowed by an almost absurd

succession of disasters: fatal construction accidents, a sailor crushed during missile loading, the 1961 reactor accident, a collision with the American submarine *USS Gato*, a devastating fire, and a fatal electrical accident in 1982. Because of its numerous accidents, the submarine acquired the unofficial nickname “Hiroshima”. Together, these accidents account for more than fifty deaths, even excluding disputed estimates of additional radiation-related fatalities. Despite these events and having undergone repeated repairs, K-19 remained in service until 1990. The piece approaches this sequence of tragedies as a metaphor for human heroism entangled with the absurdity of war, the standards of the Soviet Union industry and a military system’s indifference to individual human lives. Sailors exposed themselves to lethal levels of radiation, improvised emergency repairs, and died while saving others. Their courage sustained a machine whose purpose was potentially to destroy many human lives. Institutional secrecy compounded their suffering: radiation sickness was concealed under a different medical diagnosis, and the catastrophe remained shrouded in a secrecy for decades. Parts of the piece metaphorically depict the cold depths of the ocean, invisible and lethal radiation, the sharp piercing intensity of pain, and the striking, frightening, chaotic yet rhythmic sound of a Geiger counter measuring dangerous levels of radiation.

Biografijos | Biographies

Agustín Castilla-Ávila (Ispanija, Austrija | Spain, Austria)

Agustinas Castilla-Ávila – kompozitorius, gitaristas, improvizacijos meistras, grafikas ir meno tyrinėtojas. Jis aktyviai dirba kompozitoriumi Europoje, Azijoje ir JAV. Jo kūrinius yra atlikę tokie dirigentai kaip D. Russellas-Daviesas, J. Kalitzke, T. Ceccherini, A. Soriano, H. Lintu, H. Schellenbergeris ir kiti. A. Castilla-Ávila kuria muziką soliniams instrumentams, kameriniams ansambliams ir orkestrui, taip pat kūrinius teatrui, šokiui bei operai. Jo darbus yra išleidusios tokios leidyklos kaip „Doblinger Verlag“, „Bergmann Edition“, „Mackinger Verlag“, „Da Vinci Edition“, „Verlag Neue Musik“, „Matrix“ ir „Joachim Trekel“. Jo muzika įamžinta šešiolikoje kompaktinių plokštelių (CD) ir trijose vaizdo plokštelėse (DVD).

A. Castilla-Ávila eina Austrijoje veikiančios Tarptautinės ekmelinės muzikos draugijos (Internationale Gesellschaft für Ekmelische Musik) prezidento pareigas, taip pat vadovauja simpoziumams „Mikrotöne: Small is Beautiful“ Zalcburge ir Vilniuje bei „The Microtonal Village“ Niujorke.

A. Castilla-Ávila savo idėjomis dalijasi paskaitose visame pasaulyje; tarp jų tokiose institucijose kaip Džiulijardo mokykla Niujorke, Zalcburgo Mozarteumo universitetas, Yong Siew Toh muzikos konservatorija Singapūre ir Bostono universitetas.

Savo grafikos darbų ciklą „Natiurmortas su tyla“ (Still Life with Silence) A. Castilla-Ávila pristatė galerijose ir muziejuose Japonijoje, Ukrainoje, Latvijoje, Estijoje, Lietuvoje, Danijoje, Austrijoje, Italijoje, Prancūzijoje, Ispanijoje, Portugalijoje, JAV ir Meksikoje.

Agustín Castilla-Ávila is a composer, guitarist, improviser, graphic artist, author and artistic researcher. He has worked internationally as a composer in Europe, Asia and the USA. His music has been performed under the direction of conductors including D. Russell-Davies, J. Kalitzke, T. Ceccherini, A. Soriano, H. Lintu and H. Schellenberger, among others. Agustín Castilla-Ávila has written solo, chamber and orchestral music, as well as works for theatre, dance and opera. His works have been published by Doblinger Verlag, Bergmann Edition, Mackinger Verlag, Da Vinci Edition, Verlag Neue Musik, Matrix and Joachim Trekel. His music has been recorded on sixteen CDs and three DVDs.

Castilla-Ávila is president of the Internationale Gesellschaft für Ekmelische Musik in Austria, and director of the symposium *Mikrotöne: Small is Beautiful* in Salzburg and Vilnius and *The Microtonal Village* in New York.

Castilla-Ávila has lectured internationally on his ideas, including at institutions such as the Juilliard School in New York, the Mozarteum University in Salzburg, the Yong Siew Toh Conservatory of Music in Singapore and Boston University.

As a graphic artist, Castilla-Ávila has exhibited his series *Still Life with Silence* in galleries and museums in Japan, Ukraine, Latvia, Estonia, Lithuania, Denmark, Austria, Italy, France, Spain, Portugal, the USA and Mexico.

Paula Bagotyriūtė (Lietuva | Lithuania)

Paula Bagotyriūtė – jaunosios kartos Lietuvos pianistė, aktyviai kurianti ir atliekanti šiuolaikinę, improvizacinę bei eksperimentinę muziką. Baigusi klasikinio fortepijono bakalauro studijas Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje (prof. Zbignevo Ibelgaupio klasėje), ji tęsė mokslus šiuolaikinės ir improvizacinės muzikos magistrantūroje, kur tobulinosi pas tokius Lietuvos muzikus kaip Petras Geniušas, Liudas Mockūnas, Arnas Mikalkėnas, Dmitrijus Golovanovas, Vyktas Baltakas ir kt.

Pianistės veikla apima platų muzikos žanrų spektrą – nuo šiuolaikinės operos ir džiaz iki tarpdisciplininių projektų. Paula dalyvavo įvairiuose Lietuvos muzikos festivaliuose bei projektuose, tokiuose kaip „Improdimensija“, „Muzika Vilniui“, „Vilnius Jazz“, „Operomanija“, Kristupo vasaros festivalis ir kt. 2023 m. rudenį ji buvo pakviesta koncertuoti Pekino muzikos festivalyje kaip „Mahler Foundation Festival Orchestra“ narė. 2024 m. ji pasirodė Berlyne (erdvėje „Kühlhaus Berlin“) vykusiame tarpdisciplininio meno festivalyje „Into the Open“. Tais pačiais metais ji tapo eksperimentinės elektroninės muzikos ir garso meno kūrėjų konkurso „Method, Sound & Silence“ nugalėtoja. Ji taip pat koncertavo Šveicarijoje vykusiame festivalyje „Stanser Musiktage“ kartu su Liucernos improvizatorių orkestru (LUIO). 2025 m. kartu su duetu „Briedinė erkė“ ji pelnė „Grand Prix“ apdovanojimą konkurse „Vilnius Jazz Young Power“. 2026 m. vasarą Paula pradėjo Kristupo vasaros festivalio koncertų ciklą pasirodymu industrinėje erdvėje „Gallery 1986“, kurioje fortepijoną traktavo kaip ritminį instrumentą elektroninės šokių muzikos kontekste.

Svarbiausia Paulos kūrybos dalis – abipusė atlikėjos ir klausytojo patirtis. Savo vidines būsenas ji geriausiai perteikia garsu ir improvizacija, atskleidama ryšį su ku-

riamuoju momentu jam vykstant. Klausytojai kviečiami patirti tiek savo, tiek atlikėjos vidinius procesus. Reaguodama į spontaniškus impulsus, Paula kuria muziką, kuri nuolat kinta ir yra unikali kiekvieną akimirką. Ji suvokia fortepijoną kaip skulptūrišką garsinę ekosistemą, kurioje kiekviena medžiaga – stygos, medis, metalas ir klavišai – tampa lygiaverčiu kūrybinio proceso elementu. Paula transformuoja instrumento skambesį ant stygų dėliodama įvairius objektus (tarp jų – ir magnetus) ir taip išplečia įprastą fortepijono tembrą iki daugiasluoksnio, orkestrinio skambesio. Jos kūrybos centre – klausymasis kaip aktyvi, sąmoninga būseną, leidžianti garsui rasti be išankstinės kontrolės, kad muzika taptų gyva, nuolat kintančia patirtimi.

Paula Bagotyriūtė is a Lithuanian pianist of the younger generation, active in contemporary, improvised and experimental music. After completing a bachelor's degree in classical piano under Professor Zbignevas Ibelgaupas at the Lithuanian Academy of Music and Theatre, she pursued a master's degree in contemporary and improvised music, studying with Lithuanian musicians Petras Geniušas, Liudas Mockūnas, Arnas Mikalkėnas, Dmitrijus Golovanovas, Vyktas Baltakas and others.

The pianist's work encompasses a wide range of musical genres, from contemporary opera and jazz to interdisciplinary projects. Paula has appeared at Lithuanian music festivals and in projects *Improdimensija*, *Muzika Vilniui*, *Vilnius Jazz*, *Operomanija*, and the Christopher Summer Festival, among others. In autumn 2023, she was invited to perform at the Beijing Music Festival as a member of the Mahler Foundation Festival Orchestra. In 2024, she appeared at the *Into the Open* interdisciplinary art festival in Berlin, held at Kühlhaus Berlin. That same year, she was named one of the winners of *Method, Sound & Silence*, a competition for creators of experimental electronic music and sound art. She also performed at the Stanser Musiktage festival in Switzerland with the Lucerne Improvisers Orchestra (LUIO). In 2025, she and the duo *Briedinė erkė* won the Grand Prix at the Vilnius Jazz Young Power competition. In summer 2026, Paula opened the Christopher Summer Festival's summer concert series with a performance at the industrial venue *Gallery 1986*, treating the piano as a rhythmic instrument within the context of electronic dance music.

The reciprocal experience shared by performer and listener is central to Paula's work. She communicates her inner states most fully through sound and improvisation, revealing her relationship with the creative moment as it unfolds. Audiences are invited to experience both their own inner processes and those of the performer. Responding

to spontaneous impulses, Paula creates music that is constantly evolving and unique to each moment. She perceives the piano as a sculptural sonic ecosystem in which every material – strings, wood, metal and keys – becomes an equal element in the creative process. Paula transforms the instrument's sound by placing various objects, including magnets, on the strings, thus expanding the piano's conventional timbre into a multilayered, orchestral sonority. At the centre of her work is listening as an active, conscious state that allows sound to emerge without predetermined control so that music becomes a living, constantly changing experience.

Božena Čiurlionienė (Lietuva | Lithuania)

Božena Čiurlionienė – lietuvių kompozitorė ir muzikologė. Ji yra įgijusi meno daktaro laipsnį Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, kurioje taip pat baigė kompozicijos bakalauro ir magistro studijas. Kompozitorė aktyviai kuria nuo 2006 m.; jos kūrybą sudaro orkestrinė, kamerinė ir choralinė muzika bei progresyviojo roko kūriniai. Jos muzika skambėjo įvairiose šalyse, įskaitant Lietuvą, Prancūziją, Vokietiją, Japoniją, Lenkiją, Jungtinę Karalystę, JAV ir kt.

2025 m. B. Čiurlionienės orkestrinis kūrinys „Confessiones“ pelnė sidabro medalį „Global Music Awards“ konkurse, o choralinė kompozicija „Agnus Dei“ 2024 m. buvo apdovanota „Diamond Prize“ Eriko Sati tarptautiniame muzikos konkurse. Jos kūrybiniai ir moksliniai interesai apima šiuolaikinę kompoziciją bei simetrinį konstruktyvizmą, ypatingą dėmesį skiriant tritonio struktūrinei ir istorinei reikšmei muzikinėje kompozicijoje.

Božena Čiurlionienė is a Lithuanian composer and music researcher. She holds a Doctor of Arts degree from the Lithuanian Academy of Music and Theatre, where she also completed her bachelor's and master's degrees in composition. She has been active as a composer since 2006, writing orchestral, chamber, choral and progressive rock music. Her compositions have been performed internationally, including in Lithuania, France, Germany, Japan, Poland, the United Kingdom, the United States, and other countries.

In 2025, Božena's orchestral work *Confessiones* won a Silver Medal at the Global Music Awards while her choral composition *Agnus Dei* was awarded the Diamond Prize at the Erik Satie International Music Competition in 2024. Her artistic and

scholarly interests include contemporary composition, symmetrical constructivism, with a particular focus on the structural and historical significance of the tritone in musical composition.

Vytautas Germanavičius (Lietuva | Lithuania)

Vytautas Germanavičius – lietuvių kompozitorius, kurio kūryboje dera mikrotonalumo, minimalizmo ir neoromantizmo elementai. Ypatingą dėmesį jis skiria garso tembrinei įvairovei bei mikrintervalinėms struktūroms. Jo kūrinuose muzikinė medžiaga dažnai skleidžiasi nuolat kintančioje garsinėje erdvėje, kurioje svarbų vaidmenį atlieka subtilios tembro, faktūros ir harmoninio lauko transformacijos. Nuo 2021 m. V. Germanavičius į savo kompozicinę sistemą integruoja lietuvių tradicinės vokalinės ir instrumentinės muzikos tyrimų rezultatus bei autentiškų aukščio sekų mikrintervalines struktūras.

V. Germanavičius baigė Lietuvos muzikos ir teatro akademijos Juliaus Juze-liūno kompozicijos klasę, vėliau tobulinosi elektroninės bei kompiuterinės muzikos ir garso įrašymo technologijų srityse „Mills“ koledže (JAV). Jis yra muzikos krypties meno daktaras ir monografijos „Nuo natūralių muzikos derinimų link etnogarsaeilių sistemų: teorija versus kūryba“ (2024) autorius. Kompozitorius yra pelnęs UNESCO „Aschberg“ bei „Fulbright“ stipendijas, Elizabeth Mills Crothers kompozicijos premiją ir Lietuvos kompozitorių sąjungos apdovanojimą už geriausią orkestrinį kūrinį.

V. Germanavičius dalyvavo rezidencijose „Banff“ menų centre, Visbio tarptautiniame kompozitorių centre bei „Cité Internationale des Arts“ Paryžiuje, taip pat tobulinosi Sibelijaus akademijoje ir IRCAM centre. Jo muzika skambėjo daugelyje šiuolaikinės muzikos festivalių Europos, Azijos bei Amerikos šalyse, tarp jų „ISCM Pasaulinės muzikos dienos“, „Gaudeamus“ muzikos savaitė, koncertų ciklas „Other Minds“ San Franciske, Berlyno filharmonijoje, „Muza Kawasaki“ salėje Tokijuje.

Vytautas Germanavičius is a Lithuanian composer whose work combines elements of microtonality, minimalism and neo-romanticism. He pays particular attention to the timbral spectrum of sound and micro-interval structures. In his works, the musical material often unfolds within a constantly shifting sonic space, in which subtle transformations of timbre, texture and the harmonic field play a significant role. Since

2021, V. Germanavičius has been integrating the results of his research as authentic micro-interval structures of pitch sequences into his compositional system.

V. Germanavičius graduated from the Julius Juzeliūnas composition class at the Lithuanian Academy of Music and Theatre, and later studied electronic, computer music and sound recording technologies at Mills College (USA). He holds a Doctor of Arts degree in music and is the author of the monograph “From Natural Tunings to Etho-scale Systems: Theory versus Creativity” (2024). The composer has been awarded UNESCO’s ‘Aschberg’ and ‘Fulbright’ Scholarships, the Elizabeth Mills Crothers Award in Composition, and the Lithuanian Composers’ Union Award for the best orchestral work.

V. Germanavičius participated in residencies at the Banff Centre for the Arts, the Visby International Centre for Composers and the Cité Internationale des Arts in Paris, and also pursued further research studies at the Sibelius Academy and the IRCAM centre. His music has been performed at numerous contemporary music festivals across Europe, Asia and the Americas, including the ISCM World Music Days, the Gaudeamus Music Week, the ‘Other Minds’ concert series in San Francisco, the Berlin Philharmonic, as well as the Muza Kawasaki Hall in Tokyo.

Elisa Järvi (Suomija | Finland)

Pianistė Elisa Järvi atlieka tiek tradicinį, tiek eksperimentinį repertuarą. Ji bendradarbiauja su šiuolaikiniais kompozitoriais, pristato pasaulines jų kūrinių premjeras, taip pat dalyvauja įrašuose. Greta pedagoginės veiklos, pianistė domisi György Ligeti fortepijonine muzika, mikrotoninės muzikos problematika bei fortepijono atlikimo meno istorija Suomijoje. Kartu su kompozitoriumi Sampo Haapamäki E. Järvi sukūrė naujo tipo ketvirtatonį fortepijoną, o 2017 m. atliko S. Haapamäki koncerto ketvirtatoniui fortepijonui premjerą. E. Järvi užsako naujus kūrinius šiam instrumentui ir ieško jam tinkamo istorinio repertuaro.

Aukštąjį išsilavinimą E. Järvi įgijo Sibelijaus akademijoje (muzikos magistro ir daktaro laipsniai), Helsinkio universitete (humanitarinių mokslų magistro laipsnis) bei Kelno muzikos ir šokio aukštojoje mokykloje (Konzertexamen). Jos debiutiniame albume „Aufforderung zum Tanz“ („Fuga“) skamba kūriniai šokiui bei šokio įkvėpti kūriniai pianinui ir fortepijonui.

Naujausiam E. Järvi albume „In Tune–Tune In!“ (SibaRecords, 2025 m.) tyrinėjamas istorinis ir šiuolaikinis mikrotoninio fortepijono repertuaras, naudojant

24-EDO ir 22-EDO derinimo sistemas. Jame greta ankstyvųjų mikrotoninės muzikos pradininkų kūrinių skamba specialiai atlikėjai sukurti šiuolaikinių suomių kompozitorių – tarp jų Juhani Nuorvalos ir Lauri Mäntysaari – opusai. (<https://blogit.uniarts.fi/en/post/elisa-jarvi-in-tune-tune-in/>)

Pianist Elisa Järvi performs both traditional and experimental repertoire. She has worked with many contemporary composers, premiering and recording their works. In addition to teaching, her recent research interests include György Ligeti’s piano music, topics in microtonal music, and the history of piano playing in Finland. Together with composer Sampo Haapamäki, Elisa Järvi has developed a new kind of quarter-tone piano and in 2017 she gave the premiere of Haapamäki’s concerto for quarter-tone piano. Recently, Järvi has commissioned new compositions for the instrument and has also been searching for historical repertoire.

Elisa Järvi holds degrees from the Sibelius Academy (MMus, DMus), the University of Helsinki (MA) and the Hochschule für Musik und Tanz Köln (The Cologne University of Music and Dance) (Konzertexamen, a postgraduate degree in solo performance). Her debut album, *Aufforderung zum Tanz (Invitation to the Dance)* (Fuga), features dances and dance-influenced compositions for piano and fortepiano.

Elisa Järvi’s most recent album, *In Tune – Tune In!* (Sibarecords, 2025), explores historical and contemporary microtonal piano repertoire using 24-EDO and 22-EDO tuning systems. It features works by early and pioneering composers of microtonality alongside newly commissioned pieces by contemporary Finnish composers, including Juhani Nuorvala and Lauri Mäntysaari. (<https://blogit.uniarts.fi/en/post/elisa-jarvi-in-tune-tune-in/>)

Nancy Kamal (Egiptas | Egypt)

Nancy Kamal yra nepriklausoma egiptiečių vizualiojo meno kūrėja ir kino režisierė. Ji baigė Helvano universiteto (Egiptas) Vaizduojamųjų menų fakultetą, kur specializavosi animacijos srityje. Jos kūryba apima dokumentinį ir eksperimentinį kiną; autorė nagrinėja kultūrinę atmintį, menines tradicijas, dvasinius ryšius bei žinių perdavimą iš kartos į kartą.

Pirmasis jos trumpametražis filmas „Fried Dreams“ pelnė trumpametražio filmo apdovanojimą Aleksandrijos tarptautiniame kino festivalyje, o 2008 m. buvo rodytas

Dubajaus tarptautiniame kino festivalyje. Antrojo filmo „Coffin Décolleté“ pasaulinė premjera įvyko 2019 m. Rio de Žaneire (Brazilija). Filmas buvo oficialiai atrinktas į daugiau nei 110 festivalių trisdešimt penkiose šalyse ir pelnė dvylika apdovanojimų tarptautiniuose festivaliuose Ispanijoje, Brazilijoje, Italijoje, JAV, Turkijoje, Indijoje, Lenkijoje bei Australijoje.

Pirmasis jos pilnametražis dokumentinis filmas „Eternal School“ – tai Austrijos ir Egipto bendros gamybos projektas, kurį parėmė Zalcburge įsikūrusi organizacija „WØD“. Filme nagrinėjamas ryšys tarp Ramseso Wissos Wassefo ir dviejų audėjų kartų Wissos Wassefo meno centre Haranijoje (Egiptas). Filmų premjera įvyko „Mozartkino“ kino teatre Zalcburge (Austrija), vėliau jis buvo rodomas Kairo operos teatre (Egiptas).

Kamal tęsė bendradarbiavimą su „WØD“ (Zalcburgas), kurdama dokumentinių filmų ciklą apie mokinytę, meilę ir žinių perdavimą iš kartos į kartą Egipte. Filme „School of Memory – Part 1“ nagrinėjamas koptų giesmių perdavimas bei mokytojų ir mokinių ryšiai koptų stačiatikių bažnyčioje. Pasaulinė filmo premjera įvyko Zalcburge 2023 m. lapkritį, o vėliau, 2024 m. lapkritį, jis buvo rodomas Didžiojoje „Bibliotheca Alexandrina“ salėje bei Kairo operos teatre.

Naujausiame dokumentiniame filme „Al Gazoulia“ pusantrų metų stebimas Egipto sufijų ordinas „Al Gazoulia“; autorė leidžiasi į intymią kelionę per kaimus ir dykumų kraštovaizdžius, tyrinėdama ordino ritualus, dvasines tradicijas ir vidinius bendruomenės narių santykius. Bendradarbiaudama su „WØD“, Kamal toliau tyrinėja meno, atminties, dvasingumo ir žinių perdavimo iš kartos į kartą ryšį Egipte.

Nancy Kamal is an independent Egyptian visual artist and filmmaker. She graduated from the Faculty of Fine Arts at Helwan University, specialising in Cartoon Animation. Her work spans documentary and experimental filmmaking, exploring cultural memory, artistic traditions, spiritual relationships, and the transmission of knowledge across generations.

Her first short film, *Fried Dreams*, received the Short Film Award at the Alexandria International Film Festival and was screened at the Dubai International Film Festival in 2008. Her second film, *Coffin Décolleté*, had its world premiere in Rio de Janeiro, Brazil, in 2019. It was officially selected for over 110 festivals in thirty-five countries and received twelve awards across international festivals in Spain, Brazil, Italy, the United States, Turkey, India, Poland, and Australia.

Her first feature-length documentary, *Eternal School*, is an Austrian-Egyptian production supported by WØD, Salzburg. The film explores the relationship between Ramses Wissa Wassef and two generations of weavers at the Wissa Wassef Art Centre in Harrania, Egypt. It premiered at Mozartkino in Salzburg, Austria, and was subsequently screened at Cairo Opera House, Egypt.

Kamal continued her collaboration with WØD, Salzburg, through a documentary film series exploring apprenticeship, love, and the transmission of knowledge across generations in Egypt. Her film *School of Memory – Part 1* examines the transmission of Coptic hymns and the relationship between teachers and disciples across generations within the Coptic Orthodox Church. The film had its world premiere in Salzburg in November 2023 and was later screened at the Great Hall of the Bibliotheca Alexandrina in November 2024, followed by a screening at Cairo Opera House.

Her latest documentary, *Al Gazoulia*, follows the Egyptian Sufi order Al Gazoulia over a year and a half, exploring its rituals, spiritual traditions, and relationships within the order on an intimate journey through villages and desert landscapes.

Through her collaboration with WØD, Kamal continues to explore the relationship between art, memory, spirituality and the transmission of knowledge across generations in Egypt.

Mantautas Krukauskas (Lietuva | Lithuania)

Mantautas Krukauskas – kompozitorius, garso meno kūrėjas ir Lietuvos muzikos ir teatro akademijos (Vilniuje) Kompozicijos katedros docentas. Jis taip pat yra Muzikos inovacijų studijų centro bendraįkūrėjas, kuriam vadovauja nuo 2016 m. Šis centras – tai akademinė laboratorija, skirta mokymui, meninei praktikai bei moksliniams tyrimams; jo veikla orientuota į muzikos technologijas, inovacijas muzikos ir muzikinio ugdymo srityse, interaktyvųjį meną bei įtraukiąsias medijas.

M. Krukausko kūrybą sudaro kamerinė ir elektroninė muzika, garso meno kūriniai bei muzika teatro ir šokio spektakliams. Jo kūriniai buvo atliekami Lietuvoje, Austrijoje, Vokietijoje, Prancūzijoje, Kanadoje, JAV ir kitose šalyse. Meninė kūrėjo veikla taip pat apima elektroninės muzikos atlikimą bei muzikos prodiusavimą ir aranžavimą kūrybinių industrijų srityje.

M. Krukauskas aktyviai dalyvauja įvairiapusėje veikloje, įskaitant tarptautinių meninių, mokslinių ir edukacinių programų vadovavimą bei koordinavimą. Jo interesų

sritis apima tarpdiscipliniškumą, kūrybiškumą, muzikos ir medijų technologijas bei skirtingų estetinių ir kultūrinių požiūrių sąveiką.

Mantautas Krukauskas is a composer and sound artist and an associate professor in the Department of Composition at the Lithuanian Academy of Music and Theatre in Vilnius. He is also a co-founder of the Music Innovation Studies Centre and has served as its head since 2016. The Centre is an academic laboratory for teaching, artistic practice and research, focusing on music technology, innovation in music and music education, interactive arts and immersive media.

Mantautas' compositions and artistic works include chamber music, electronic music, sound art, and music for theatre and dance productions. They have been performed in Lithuania, Austria, Germany, France, Canada, the United States and other countries. His artistic practice also includes electronic music performance, as well as music production and arrangement within the creative industries.

Mantautas Krukauskas has been actively involved in a diverse range of activities, including the leadership and management of international artistic, research and educational programmes. His interests include interdisciplinarity, creativity, music and media technologies, and the interplay between different aesthetic and cultural approaches.

Hossam Mahmoud (Egiptas, Austrija | Egypt, Austria)

Hossamas Mahmoudas (g. 1965 m. liepos 12 d. Kaire) – kompozitorius, ūdo ir alto atlikėjas, kurio kūryba plėtojosi arabų ir Europos muzikinių tradicijų sandūroje.

H. Mahmoudas Kaire studijavo Rytų ir Europos muziką, grojimą ūdu, altu bei muzikos pedagogiką, o 1987–1990 m. mokėsi kompozicijos pas Ahmedą Al Saedį. 1990 m. jis persikėlė į Austriją, kur tęsė kompozicijos studijas Graco Menų universitete pas Beatą Furrerį, o vėliau – Zalcburgo Mozarteumo universitete pas Bogusławą Schaefferį; studijas su pagyrimu baigė 1998 m.

H. Mahmoudas kuria kamerinę ir orkestrinę muziką, taip pat elektroninę muziką bei muzikinio teatro kūrinius. Svarbi jo kūrybos ašis – šiuolaikinių Europos kompozicijos technikų ir arabų muzikos bei dvasinių tradicijų sąveika. Užuo tiesiog jungęs skirtingus stilistinius elementus, jis siekia sukurti muzikinę kalbą, kurioje derėtų

įvairios laiko, garso, raiškos ir dvasingumo sampratos.

H. Mahmoudo kūriniai buvo atliekami Zalcburgo festivalyje, „Klangspuren Schwaz“ festivalyje bei daugybėje kitų vietų ir festivalių Austrijoje, Vokietijoje, Egipte, Prancūzijoje ir kitur. H. Mahmoudas koncertuose dažnai atlieka savo paties sukurtą muziką, groja ūdu.

Tarp reikšmingiausių H. Mahmoudo kūrinių – styginių trio „Tarab I“ (2004 m.), Zalcburgo festivalio užsakymu sukurtas „Seelenfäden“ (sufijų chorui, mišriam chorui ir ansamblui) bei opera „18 Tage...“, įkvėpta 2011 m. Egipto revoliucijos. Kiti žymūs kūriniai – „Tahrir–Befreie dich!“ ir „Stabat Mater Furiosa“ – kūrinys, nagrinėjantis smurto, karo ir žmogaus egzistencijos trapumo temas.

Tarp H. Mahmoudo apdovanojimų ir stipendijų – 2000 m. Zalcburgo žemės stipendija, 2001 m. rezidencija „Komponistenforum Mittersill“, 2002 m. Austrijos valstybinė stipendija, 2005 m. Zalcburgo žemės muzikos premija ir 2013 m. Zalcburgo žemės didžioji meno premija už muziką. 2019 m. jis gavo dar vieną Austrijos valstybinę kompozitoriaus stipendiją.

H. Mahmoudas jau daugelį metų yra glaudžiai susijęs su Zalcburgo kultūriniu gyvenimu. Jo kūrybai būdingas domėjimasis tarpkultūriniu dialogu, dvasingumu ir meninės raiškos bei šiuolaikinių socialinių realių santykiu.

Hossam Mahmoud, born in Cairo on 12 July 1965, is a composer, oud player and violist whose artistic work has developed at the intersection of Arab and European musical traditions.

Hossam Mahmoud studied Oriental and European music, oud, viola and music education in Cairo, and composition with Ahmed Al Saedi from 1987 to 1990. In 1990, he moved to Austria, where he continued his composition studies with Beat Furrer at the University of Music and Performing Arts Graz and later with Bogusław Schaeffer at the Mozarteum University in Salzburg, graduating with distinction in 1998.

Mahmoud's oeuvre includes chamber and orchestral music, electronic music and music theatre. A central aspect of his work is the encounter between contemporary European compositional techniques and Arab musical and spiritual traditions. Rather than simply combining different stylistic elements, he seeks to create a musical language in which different concepts of time, sound, expression and spirituality can interact.

His works have been performed at the Salzburg Festival, Klangspuren Schwaz

and at numerous venues and festivals in Austria, Germany, Egypt, France and elsewhere. Mahmoud also frequently appears as an oud player in performances of his own music.

Among Mahmoud's major works are the string trio *Tarab I* (2004), *Seelenfäden* (*Threads of the Soul*) for Sufi choir, mixed choir and ensemble, commissioned by the Salzburg Festival, and the opera *18 Tage... (18 days...)*, inspired by the Egyptian Revolution of 2011. Other notable works are *Tahrir – Befreie dich! (Tahir – Free Yourself!)* and *Stabat Mater Furiosa*, a piece that confronts violence, war and the vulnerability of human existence.

Mahmoud's awards and grants include a scholarship from the Province of Salzburg in 2000, a residency at the Komponistenforum Mittersill in 2001, an Austrian State Scholarship in 2002, the Music Prize of the Province of Salzburg in 2005 and the Grand Art Prize for Music of the Province of Salzburg in 2013. In 2019, he received another Austrian State Scholarship for Composition.

For many years, Mahmoud has been closely connected with Salzburg's cultural life. His work is characterised by an enduring interest in intercultural dialogue, spirituality and the relationship between artistic expression and contemporary social realities.

Rytis Mažulis (Lietuva | Lithuania)

Rytis Mažulis studijavo kompoziciją pas profesorių Julijų Juzeliūną Lietuvos konservatorijoje (dabar – Lietuvos muzikos ir teatro akademija), kurią baigė 1983 m. 1989 m. jis pradėjo dėstyti savo alma mater, o 2006–2014 m. vadovavo Kompozicijos katedrai. Nuo 1998 m. rugsėjo iki 1999 m. balandžio jis dalyvavo rezidencijoje „Akademie Schloss Solitude“ Štutgarte.

1988 m. už kamerinį kūrinį „Miegas“ jam buvo skirta „Tylos“ premija, o 1989 m. už kamerinę ir vokalinę muziką – Lietuvos kultūros fondo premija. R. Mažulis tris kartus pelnė geriausio vokalinio kūrinio apdovanojimą Lietuvos kompozitorių sąjungos rengiamame geriausių metų kūriniių konkurse (už kūrinius „ajapajapam“, 2002 m.; „Forma yra tuštuma“, 2006 m.; ir „Coda“, 2011 m.). 2004 m. kompozitoriui buvo paskirta Lietuvos nacionalinė premija. Ryčio Mažulio kūriniai nuolat atliekami įvairiuose festivaliuose ir muzikiniuose renginiuose, tarp kurių – „Nyyd“ (Talinas, 1991), „Musikhøst“ (Odensė, 1992), „Deutschlandfunk“ (Kelnas, 1992), „Prahos pavasaris“ (1995), Norrtälje kamerinės muzikos festivalis (1995), „De Suite Muziekweek“ (Ams-

terdamas, 1995), „Minimalisms“ (Berlynas, 1998), „Klang Raum“ (Štutgartas, 1998), 53-ioji Naujosios muzikos ir muzikinio ugdymo instituto konferencija (Darmštatas, 1999), „MaerzMusik“ (Berlynas, 2003), „Melos-Ethos“ (Bratislava, 2005), Hadersfil-do šiuolaikinės muzikos festivalis (2006, 2007), „Images Sonores“ (Lježas, 2007) ir ISCM Pasaulinės muzikos dienos (Vilnius, 2008), taip pat koncertai Varšuvoje, Gdanske, Diuseldorfe, Štutgarte, Londone ir kitur.

Radikalią ir eksperimentinę Ryčio Mažulio muziką galima apibūdinti tokiais oksimoronais kaip „minimalistinis maksimalizmas“ ar „sudėtingas paprastumas“ ar „dinamiška statika“. Kompozitorius kartais įgyvendina savo idėjas vieno pustonio ribose, traktuodamas mikroskopinę garso dalelę kaip begalinio tankio erdvę. Jo muzika primena hipnotizuojančius garsinius ritualus, kuriuose lengva prarasti laiko ir erdvės pojūtį. Šiuo Ryčio Mažulio muzikos fenomenu susidomėjo ir Belgijos įrašų kompanija „Megadisc Classics“, 2004–2010 m. išleidusi keturis jo kūrybai skirtus albumus.

Visai Ryčio Mažulio kūrybai būdingas savitas stilistinis grynumas, muzikinio audinio vientisumas, koncentrinės, ciklinės formos bei simetrija, grindžiama kontrapunktinė – daugiausia kanoninė – technika. Toks kūrybinis požiūris savaime reikalauja kruopščiai parinktų muzikinių kūrinių sudėčių, leidžiančių išgauti vientisą „kristalinį“ skambesį. Todėl Rytis Mažulis daugiausia kuria vienaarūšių balsų ansambliams arba klavišiniams instrumentams; pastariesiems skirti kūriniai gali būti atliekami gyvai arba realizuojami kompiuteriu, kurį kompozitorius traktuoja kaip savotišką „superfortepijoną“. Kai kuriuose kūriniuose taip pat išnaudojamos specifinės kompiuterio galimybės, kurių neįmanoma atkartoti grojant įprastais instrumentais.

Rytis Mažulis studied composition with Professor Julius Juzeliūnas at the Lithuanian Conservatory (now the Lithuanian Academy of Music and Theatre), graduating in 1983. In 1989, he began teaching at his alma mater, and from 2006 to 2014, he served as Head of its Department of Composition. From September 1998 to April 1999, he undertook a residency at the Akademie Schloss Solitude in Stuttgart.

In 1988, he was awarded the Tylos Prize for his chamber composition *Miegas* (*Sleep*), and in 1989, he received the Lithuanian Culture Foundation Prize for his chamber and vocal music. Mažulis has three times won the prize for the best vocal composition (*ajapajapam*, 2002; *Forma yra tuštuma* (*Form is Emptiness*), 2006; and *Coda*, 2011) in the Lithuanian Composers' Union's competition for the best compositions of the year. In 2004, the composer was awarded the Lithuanian National Prize.

Rytis Mažulis' works have been regularly performed at various festivals and other musical events, including *Nyrd* (Tallinn, 1991), *Musikhøst* (Odense, 1992), *Deutschlandfunk* (Cologne, 1992), *Prague Spring* (1995), Norrtälje Chamber Music Festival (1995), *De Suite Muziekweek* (Amsterdam, 1995), *Minimalisms* (Berlin, 1998), *Klang Raum* (Stuttgart, 1998), the 53rd Conference of the Institute for New Music and Music Education (Darmstadt, 1999), *MaerzMusik* (Berlin, 2003), *Melos-Ethos* (Bratislava, 2005), the Huddersfield Contemporary Music Festival (2006, 2007), *Images Sonores* (Liège, 2007) and the ISCM World Music Days (Vilnius, 2008), as well as concerts in Warsaw, Gdańsk, Düsseldorf, Stuttgart, London and elsewhere.

The radical and experimental music of Rytis Mažulis can be described using such oxymorons as “minimalist maximalism”, “complex simplicity” or “dynamic stasis”. The composer sometimes realises his ideas within the span of a single semitone, treating a microscopic particle of sound as a space of infinite density. His music resembles a series of hypnotic sound rituals, in which it is easy to lose one's sense of time and space. The Belgian record label Megadisc Classics also became interested in this phenomenon of Rytis Mažulis' music, releasing four albums devoted to his work between 2004 and 2010.

Rytis Mažulis' entire body of work is characterised by distinctive stylistic purity, the integrity of its musical fabric, concentric, circular forms, and symmetry founded on contrapuntal – predominantly canonical – techniques. Such a creative approach naturally calls for carefully chosen compositions of musical works to produce a homogeneous, “crystalline” sound. Rytis Mažulis therefore primarily writes for ensembles of equal voices or keyboard instruments; his works for the latter may be performed live or realised using a computer, which he treats as a kind of “super-piano”. Some works also exploit specific computer capabilities that cannot be replicated in performances on conventional instruments.

Mykolas Natalevičius (Lietuva | Lithuania)

Mykolas Natalevičius – lietuvių kompozitorius, kurio kūryba apima plačią muzikos sričių įvairovę: nuo akustinės instrumentinės muzikos iki eksperimentinės elektronikos. Muzika nebuvo pirmoji jo kūrybinės raiškos forma: savo meninį kelią jis pradėjo kaip vizualiųjų menų kūrėjas, sėkmingai dalyvavo konkursuose bei parodose, o 1998 m. pelnė Vilniaus mero padėką „Už meninę veiklą“. Muzikos studijas

jis pradėjo būdamas šešiolikos; vėliau Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje studijavo kompoziciją pas profesorius Vytautą Barkauską ir Ričardą Kabelį. Taip pat lankė dainavimo (pas Deividą Staponkų ir Algirdą Janutą) bei simfoninio dirigavimo (pas Gintarą Rinkevičių) kursus.

2010 m. jis studijavo Danijos elektroninės muzikos institute pas Henriką Munchą, o 2013 m. atliko mokslinę stažuotę Londono Karalienės Marijos universiteto Skaitmeninės muzikos centre pas profesorių Geraintą Wigginsą, dirbdamas Kompiuterinio kūrybiškumo laboratorijoje. 2015 m. Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje jam buvo suteiktas meno daktaro laipsnis; šiuo metu jis yra šios akademijos Kompozicijos katedros docentas. 2021 m. jis buvo išrinktas į Akademijos senatą, o nuo 2025 m. eina Kompozicijos katedros vedėjo pareigas.

2017–2025 m. M. Natalevičius vadovavo Lietuvos kompozitorių sąjungai. Jo iniciatyva 2019 m. buvo įkurtas Baltijos šalių šiuolaikinės muzikos tinklas, kurio veiklą jis ir toliau koordinuoja. Nuo 2020 m. šis tinklas organizuoja festivalį „Baltijos muzikos dienos“ bei įvairius muzikos eksporto projektus. 2025 m. tinklas pradėjo bendradarbiauti su Šiaurės šalių kompozitorių taryba; kartu jie inicijuoja projektus, skirtus šiuolaikinei muzikai tarptautiniu mastu skleisti.

M. Natalevičiaus kūrybą galima skirstyti į dvi pagrindines kryptis. Pirmoji kryptis yra eksperimentinė, grindžiama tokių ekstremalių muzikinių idiomų kaip tęstinio garso ir triukšmo deriniu; antroji – minimalistinė ir konsonantinė, besiremianti ambientinės muzikos bei garsovaizdžio estetika. Eksperimentinė kryptis dažniausiai reiškiasi orkestrinėje, kamerinėje ir elektroninėje muzikoje bei yra susijusi su ribinėmis patirtimis, taip pat industrinėmis ir katastrofų temomis (kūriniai „Trauma“, „Gas Flare“, „Karachay“); šios krypties orkestriniuose ir kameriniuose kūriniuose taip pat pasitelkiama spektrinės muzikos technika. Antroji kryptis dažniausiai atsiskleidžia chorinėje, fortepijoninėje ir vargonų muzikoje, taip pat muzikoje kinui bei teatrui; jai būdingas konsonansinis skambesys ir taki atmosfera (kūriniai „dew.mist“, „Dreamy“, „Dulce Lumen“).

Natalevičiaus muzika atliekama Lietuvoje ir užsienyje vykstančiuose šiuolaikinio meno renginiuose bei festivaliuose. Tarp tarptautinių ir nacionalinių pripažinimą pelnusių kolektyvų, atlikusių jo kūrinius, yra „L'Itinéaire“ (Prancūzija), „LOOS Ensemble“ (Nyderlandai), „Quasar“ (Kanada), „Altera Veritas“ (Latvija), Latvijos valstybinis akademinis choras „Latvija“, Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras, Lietuvos valstybinis simfoninis orkestras, Šv. Kristoforo kamerinis orkestras, chorai „Jauna muzika“ ir „Vilnius“, „DISSC Orchestra“, „Synaesthesia“, „Twenty Fingers Duo“ bei

„Trio Agora“, taip pat tokie solistai kaip tenoras Algirdas Janutas ir vargonininkė Jūratė Landsbergytė.

Natalevičiaus kūryba įvertinta daugybe tarptautinių ir nacionalinių apdovanojimų. 2008 m. kartu su kolegomis iš kūrybinės grupės „New Opera Action“ jis pelnė apdovanojimą už geriausią sceninį kūrinį Lietuvos kompozitorių sąjungos rengiamame kasmetiniame geriausių metų kūrinių konkurse. Kūrinys „Synchronisation“ (2009 m.), sukurtas bendradarbiaujant su vaizdo menininku Rimu Sakalausku, pelnė septynis tarptautinius apdovanojimus ir buvo pristatytas keturiasdešimtyje festivalių bei parodų įvairiose šalyse. 2012 m. kompozitoriui skirta Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos Jaunojo kūrėjo premija.

Apdovanojimų sulaukė ir jo orkestrinė bei chordinė muzika. 2011 m. kūrinys simfoniniam orkestrui „Kampana“ pelnė debiuto prizą Lietuvos kompozitorių sąjungos geriausių metų kūrinių konkurse. 2014 m. „O Crux Ave“ laimėjo pirmąją vietą ir publikos simpatijų prizą chordinės muzikos konkurse „Vox Juventutis“. 2016 m. tame pačiame geriausių metų kūrinių konkurse kūrinys „Karachay“ buvo įvertintas apdovanojimu „Už ryškią orkestrinę faktūrą“.

Mykolas Natalevičius is a Lithuanian composer whose work spans a wide range of musical fields, from acoustic instrumental writing to experimental electronics. Music was not his first form of creative expression: he began his artistic path as a visual artist, taking part successfully in competitions and exhibitions, and in 1998 he received a commendation from the Mayor of Vilnius “For Artistic Activity”. He began his musical studies at the age of sixteen, going on to read composition at the Lithuanian Academy of Music and Theatre under Professors Vytautas Barkauskas and Ričardas Kabelis. He also attended courses in voice (with Deividas Staponkus and Algirdas Janutas) and symphonic conducting (with Gintaras Rinkevičius).

In 2010, he studied at the Danish Institute of Electronic Music under Henrik Munch, and in 2013 he undertook a research stay at the Centre for Digital Music at Queen Mary University of London under Professor Geraint Wiggins, working in the Computational Creativity Lab. In 2015, he received a doctorate in arts by the Lithuanian Academy of Music and Theatre, where he is now an associate professor in the Department of Composition. He was elected to the Academy’s Senate in 2021, and since 2025 he has served as head of the Department of Composition.

From 2017 to 2025, Natalevičius led the Lithuanian Composers’ Union. On his

initiative, the Baltic Contemporary Music Network was founded in 2019, and he has continued to coordinate its activities. Since 2020, the Network has organised the Baltic Music Days festival as well as a number of music export projects. In 2025, the Network began collaborating with the Council of Nordic Composers, with which it jointly initiates projects for the international dissemination of contemporary music.

Natalevičius’ output can be divided into two principal strands. The first is experimental, grounded in the combination of extreme musical idioms such as drone and noise; the second is minimalist and consonant, drawing on the aesthetics of ambient music and soundscape. The experimental strand finds its most frequent expression in orchestral, chamber and electronic music, and is typically tied to liminal experience and to industrial and catastrophic themes (*Trauma, Gas Flare, Karachay*); his orchestral and chamber works in this vein also draw on the techniques of spectral music. The second strand emerges most often in choral, piano and organ writing, as well as in music for film and theatre, and is characterised by consonant sonorities and a flowing atmosphere (*dew.mist, Dreamy, Dulce Lumen*).

Natalevičius’ music is performed in Lithuania and abroad at contemporary art events and festivals. Among the internationally and nationally renowned ensembles that have performed his works are *L’Itinéraire* (France), *LOOS Ensemble* (the Netherlands), *Quasar* (Canada), *Altera Veritas* (Latvia), the Latvian State Academic Choir *Latvija*, the Lithuanian National Symphony Orchestra, the Lithuanian State Symphony Orchestra, the St. Christopher Chamber Orchestra, the choirs *Jauna Muzika* and *Vilnius*, the DISSC Orchestra, *Synaesthesia*, *Twenty Fingers Duo* and *Trio Agora*, alongside soloists such as tenor Algirdas Janutas and organist Jūratė Landsbergytė.

Natalevičius’ work has been recognised with numerous international and national awards. In 2008, together with his colleagues from the New Opera Action creative group, he received the prize for best stage work at the Lithuanian Composers’ Union’s annual Best Works competition. *Synchronisation* (2009), a collaboration with video artist Rimas Sakalauskas, went on to win seven international awards and was presented at forty festivals and exhibitions in various countries. In 2012, he received the Young Artist Prize of the Ministry of Culture of the Republic of Lithuania.

His orchestral and choral music has likewise been honoured. In 2011, *Kampana* for symphony orchestra received the debut prize at the Lithuanian Composers’ Union’s Best Works competition. In 2014, *O Crux Ave* took first prize and the Audience Award at the Vox Juventutis choral music competition. In 2016, *Karachay* was distinguished at the same Best Works competition with the award “For Vivid Orchestral Writing”.

Juhani Nuorvala (Suomija | Finland)

Įvairios įtakos – mikrotonalumas, minimalizmas, neoromantizmas ir populiarioji muzika, pavyzdžiui, techno, yra Juhani Nuorvalos muzikinės kalbos išskirtinis bruožas. 1961 m. gimęs J. Nuorvala kompozicijos mokėsi devintajame ir dešimtajame dešimtmėčiuose Helsinkyje, Paryžiuje ir Niujorke, o jo mokytojai buvo tokie kūrėjai kaip Eero Hämeenniemi, Tristanas Murailis ir Davidas Del Tredicis. J. Nuorvala yra sukūręs kamerinės, orkestrinės ir elektroninės muzikos kūrinių. Jis taip pat kūrė muziką bei garsinį apipavidalinimą įvairiems teatro spektakliams ir parašė operą, paremtą Andy Warholo gyvenimo istorija. Nuo XXI a. pradžios didžiąją dalį savo muzikos J. Nuorvala kuria taikydamas alternatyvias derinimo sistemas. Šiuo metu jis dėsto kompoziciją Sibelijaus akademijoje.

A diverse range of influences – microtonality, minimalism, neo-romanticism and popular music such as techno – is a distinctive feature of Juhani Nuorvala's musical language. Born in 1961, Nuorvala studied composition in the 1980s and 1990s in Helsinki, Paris and New York, with such teachers as Eero Hämeenniemi, Tristan Murail and David Del Tredici. Juhani Nuorvala has composed chamber, orchestral and electronic works. He has also created music and sound for several theatrical productions and written an opera based on the life of Andy Warhol. Since the early 2000s, Nuorvala has written most of his music using alternative tuning systems. He currently teaches composition at the Sibelius Academy.

Frank Stadler (Austrija | Austria)

Zalcburgo Mozarteumo universitete, kurį baigė su pagyrimu, Frankas Stadleris studijavo smuiko meną pas Helmutą Zehetmairą. Vėliau trejus metus dirbo H. Zehetmairo asistentu. Toliau tobulinosi pas Ruggiero Ricci, o šias studijas papildė meistrishkumo kursai pas Thomasą Brandišą, Franco Gullį ir Ivry Gitlišą. Vėliau F. Stadleris dėstė smuiko klasėje Zalcburgo Mozarteumo universitete bei Antono Brucknerio privačiame universitete Lince.

Nuo 1999 m. F. Stadleris eina Zalcburgo Mozarteumo orkestro pirmojo koncertmeisterio pareigas. Kaip kvietinis koncertmeisteris koncertuoja su kitais kolektyvais,

tarp kurių – Tokijo simfoninis orkestras, Bavarijos valstybinė opera ir Birmingemo miesto simfoninis orkestras, be to, nuolat bendradarbiauja su Madrido „Teatro Real“.

Kaip solistas F. Stadleris yra koncertavęs tokiose salėse ir festivaliuose kaip Vienos „Musikverein“, Zalcburgo „Großes Festspielhaus“ ir festivalis „Varšuvos ruduo“ (Warsawska Jesień). Grojo su tokiais kolektyvais kaip Zalcburgo Mozarteumo orkestras, „Tonkünstler“ orkestras, Štutgarto kamerinis orkestras, Orchestre National des Pays de la Loire, Forarlbergo simfoninis orkestras, Kairo simfoninis orkestras ir Egipto „Sinfonietta“.

Glaudus ryšys su W. A. Mozarto muzika sudaro svarbią smuikininko kūrybinės veiklos dalį. F. Stadleris įvairiose šalyse atlieka šio kompozitoriaus kūrinius grodamas istoriniais instrumentais iš Mozarto kolekcijų; 2025 m. „EXPO Osaka“ parodoje atliko Mozarto koncertą smuikui originaliu kompozitoriaus „Costa“ smuiku. Ankstesnės Tarptautinio Mozarteumo fondo organizuotos gastrolės apėmė keturiolikos koncertų ciklą Tokijuje ir Nagojoje.

1993 m. F. Stadleris įkūrė „Stadlerio kvartetą“, pelniusį tarptautinį pripažinimą, ypač už šiuolaikinės muzikos atlikimą. Ansamblis ne kartą pasirodė Zalcburgo festivalyje ir bendradarbiavo su tokiais kompozitoriais kaip George'as Crumbas, Henri Dutilleux, Helmutas Lachenmannas, György Kurtágas, Wolfgangas Rihmas, Jörgas Widmannas, Friedrichas Cerha, Georgas Friedrichas Haasas, Steve'as Reichas, Chaya Czernowin ir Gija Kančelis. Kvarteto įrašai, skirti Helmuto Lachenmanno ir Friedricho Cerhos kūriniams, sulaukė kritikų pripažinimo bei apdovanojimų – įrašas su H. Lachenmanno muzika pelnė „ORF Pasticcio“ apdovanojimą. Pastaraisiais metais kvartetas ypatingą dėmesį skiria Mieczysława Weinbergo muzikai.

F. Stadleris taip pat yra aktyvus šiuolaikinės muzikos propaguotojas. Jam savo smuiko sonatas ar koncertus yra dedikavę tokie kompozitoriai kaip Bogusławas Schaefferis, Kuzma Bodrovas, Vladimiras Rosinskis, Herbertas Grasslas, Hossamas Mahmoudas ir Theodoras Burkali.

Be savo veiklos orkestre, solinės ir kamerinės muzikos srityse, F. Stadleris kuria projektus, kuriuose susilieja klasikinis repertuaras, šiuolaikinė muzika ir tarpkultūriniai mainai.

Frank Stadler studied violin with Helmut Zehetmair at the Mozarteum University in Salzburg, graduating with distinction. He subsequently served as Zehetmair's assistant for three years. Further studies took him to Ruggiero Ricci and these were

complemented by masterclasses with Thomas Brandis, Franco Gulli and Ivry Gitlis. Stadler later taught violin at both the Mozarteum University in Salzburg and the Anton Bruckner Private University in Linz.

Since 1999, Stadler has served as Coordinated First Concertmaster of the Mozarteum Orchestra in Salzburg. He has also appeared as a guest concertmaster with other orchestras including the Tokyo Symphony Orchestra, the Bavarian State Opera and the City of Birmingham Symphony Orchestra as well as regularly at the Teatro Real Madrid.

As a soloist, Stadler has performed at venues and festivals including the Vienna Musikverein, the Großes Festspielhaus in Salzburg and Warsaw Autumn (Warszawska Jesień) festival. He has appeared with ensembles such as the Mozarteum Orchestra Salzburg, the Tonkünstler Orchestra, the Stuttgart Chamber Orchestra, the Orchestre National des Pays de la Loire, the Vorarlberg Symphony Orchestra, the Cairo Symphony Orchestra and the Egyptian Sinfonietta.

Stadler's close association with Mozart's music forms an important part of the violinist's artistic work. Stadler has performed internationally on historical instruments from the Mozart collections and in 2025 appeared at EXPO Osaka performing Mozart's Violin Concerto on Mozart's original Costa violin. Earlier tours organised by the International Mozarteum Foundation included a series of fourteen concerts in Tokyo and Nagoya.

In 1993, Stadler founded the Stadler Quartet, which has gained an international reputation, particularly for its performances of contemporary music. The ensemble has appeared repeatedly at the Salzburg Festival and collaborated with composers including George Crumb, Henri Dutilleux, Helmut Lachenmann, György Kurtág, Wolfgang Rihm, Jörg Widmann, Friedrich Cerha, Georg Friedrich Haas, Steve Reich, Chaya Czernowin and Giya Kancheli. The Quartet's recordings devoted to works by Helmut Lachenmann and Friedrich Cerha have earned critical acclaim and awards, with the Lachenmann recording receiving the ORF Pasticcio Prize. In recent years, the music of Mieczysław Weinberg has been a particular focus of the Quartet's work.

Stadler is also a dedicated advocate of contemporary music. Composers including Bogusław Schaeffer, Kuzma Bodrov, Vladimir Rosinsky, Herbert Grassl, Hossam Mahmoud and Theodor Burkali have dedicated violin sonatas or concertos to him.

Alongside his orchestral, solo and chamber-music activities, Stadler develops projects that bring together classical repertoire, contemporary music and intercultural artistic exchange.

Neringa Valuntonytė (Lietuva | Lithuania)

Neringa Valuntonytė – pianistė ir menininkė tyrėja, nagrinėjanti meninę tapatybę bei jos raišką atlikimo mene. Savo konceptualiose rečitalių programose ji tyrinėja atlikėjo asmenybę, ieško naujų sąveikos formų tarp atlikėjo, muzikos ir auditorijos bei į savo muzikinį pasirodymą integruoja vizualinius ir performatyviuosius elementus.

Neringa atliko solo ir kamerinės muzikos programas Vokietijoje, Danijoje, Suomijoje, Lenkijoje, Ukrainoje, Estijoje, Latvijoje, Austrijoje ir Lietuvoje. Kaip solistė ji koncertavo su Lietuvos kameriniu orkestru, Lietuvos nacionaliniu simfoniniu orkestru, Ščecino filharmonijos simfoniniu orkestru ir Lvovo kameriniu orkestru „Akademia“.

2025 m. Neringai Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje suteiktas meno daktarės laipsnis. Jos meniniame tyrime buvo nagrinėjamas klasikinės muzikos atlikėjo asmenybės kūrimas ir jo sąsajos su asmeniniu prekės ženklu. Šią temą ji toliau plėtoja savo kūrybinėje veikloje, eksperimentuodama su įvairiais meninės tapatybės konstravimo ir komunikavimo būdais.

Vienas reikšmingiausių jos ankstyvosios pianistės karjeros pasiekimų – 2019 m. pelnytas trečiosios vietos apdovanojimas VIII tarptautiniame M. K. Čiurlionio pianistų ir vargonininkų konkurse.

Neringa Valuntonytė is a pianist and artist-researcher who explores artistic identity and its expression in the art of performance. Through her conceptual recital programmes, she explores the performer's persona, seeks new forms of interaction between performer, music and audience, and incorporates visual and performative elements into musical performance.

Neringa has performed solo and chamber music programmes in Germany, Denmark, Finland, Poland, Ukraine, Estonia, Latvia, Austria and Lithuania. As a soloist, she has appeared with the Lithuanian Chamber Orchestra, the Lithuanian National Symphony Orchestra, the Symphony Orchestra of the Szczecin Philharmonic and the Lviv Chamber Orchestra *Akademia*.

In 2025, Neringa was awarded a Doctor of Arts degree from the Lithuanian Academy of Music and Theatre. Her artistic research examined the creation of the classical music performer's persona and its relationship to personal branding. She continues to explore this subject through her creative practice, experimenting with different ways of constructing and communicating artistic identity.

One of the most significant achievements of her early career as a pianist was winning third prize at the VIII International M. K. Čiurlionis Piano and Organ Competition in 2019.

Julija Vingelė (Lietuva | Lithuania)

Julija Vingelė – pianistė ir tyrėja. Bakalauro studijas ji baigė Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje bei Veimaro Franco Liszto muzikos universitete, o magistro laipsnį įgijo Hanoverio muzikos, teatro ir medijų universitete. 2025 m., bendradarbiaudama su Lietuvos muzikos informacijos centru, J. Vingelė išleido debiutinį albumą, skirtą lietuvių kompozitorių muzikai.

Šiuo metu Julija studijuoja meno doktorantūroje Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, kur tyrinėja tarpdisciplininius ryšius tarp meno sričių ir jų raišką muzikos atlikime. Ji taip pat dirba tyrėja Lietuvos muzikos ir teatro akademijos Scenos menų tyrimų centro ekselencijos klasteryje „Improvizacija ir kūrybiškumas scenos menuose“. J. Vingelė savo tyrimus pristatė tarptautinėse konferencijose Vilniuje, Valetyje, Taline, Pirėnuose ir Bankoke. Už akademinį pasiekimą jai buvo skirta Lietuvos mokslo tarybos stipendija.

Julija Vingelė is a pianist and a researcher. She completed her bachelor's studies at the Lithuanian Academy of Music and Theatre and the University of Music Franz Liszt in Weimar. She received her master's degree from the Hanover University of Music, Drama and Media. In 2025, Vingelė released her debut album, devoted to music by Lithuanian composers, in collaboration with the Lithuanian Music Information Centre.

Julija is currently pursuing an artistic doctorate at the Lithuanian Academy of Music and Theatre, where she explores interdisciplinary connections between the arts and their expression in musical performance. She also works as a researcher in the Cluster of Excellence *Improvisation and Creativity in the Performing Arts* at the Performing Arts Research Centre, Lithuanian Academy of Music and Theatre. Julija Vingelė has presented her research at international conferences in Vilnius, Valletta, Tallinn, the Pyrenees and Bangkok. She was awarded a scholarship by the Research Council of Lithuania in recognition of her academic achievements.

Kamilė Kaučikaitė
Bukleto autorė / Booklet author

Viltė Gridasova-Rusevičienė
Anglų kalbos redaktorė / English language editor

Judita Gliuberzonaitė
Dalis tekstų vertimas iš anglų kalbos į lietuvių kalbą
Translation of selected texts from English into Lithuanian

Vaiva Šatkutė-Marozienė
Bukleto dizainas / Booklet design

**INTERNATIONAL
FESTIVAL**
Mikrofest Vilnius 2026

